

Sygn. akt I C 1410/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ZAOCZNY w stosunku do pozwanych

**S (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w Z. i P. K.**

Dnia 11 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marcin Kołakowski

Protokolant: sekr. sąd. Przemysław Baranowski

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2016 r. w Warszawie, na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) Spółki akcyjnej z siedzibą w W.,**

przeciwko **S (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w Z., P. K. i S. S.,**

o zapłatę;

1. zasądza od pozwanej S (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 160.005,52 zł z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 128.886,54 zł od dnia 07 listopada 2014 r., do dnia zapłaty;
- od kwoty 14.974,24 zł od dnia 11 czerwca 2015 do dnia zapłaty;
- od kwoty 16.144,74 zł od dnia 11 czerwca 2015 do dnia zapłaty;

2. oddala powództwo w podstałym zakresie;

3. zasądza od pozwanej S (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 11.618,00 zł (jedenastu tysięcy sześciuset osiemnastu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

4. zasądza od powódki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanego S. S. kwotę 3.617,00 zł (trzech tysięcy sześciuset siedemnastu złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

5. wyrokowi w zakresie pkt 1 i 3 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSO Marcin Kołakowski

Sygn. akt I C1410/15

UZASADNIENIE

(...) S.A. z siedzibą w W. (dalej powoływana także jako: (...)) w powództwie wytoczonym w dniu 11 czerwca 2015 r. przeciwko S (...) Spółce z o.o. z siedzibą w Z., P. K. oraz S. S. domagała się zasądzenia solidarnie od tych pozwanych kwoty 160.005,52 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 7 listopada 2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka twierdziła, że zawarła w dniu 4 grudnia 2012 r. z pozwaną S (...) Spółką z o.o. umowę nr (...) o udostępnienie infrastruktury kolejowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów (...), na podstawie której pozwana Spółka zobowiązała się do uiszczania opłat za korzystanie z infrastruktury kolejowej, że zabezpieczeniem roszczeń wynikających z tej umowy był weksel in blanco, że deklaracja wekslowa została podpisana przez powoda i pozwanych w dniu 10 grudnia 2012 r. – odręcznie imieniem i nazwiskiem przez P. K. i S. S.. Według załączonej deklaracji wekslowej powódka była uprawniona do wypełnienia weksla w każdym czasie, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2014 r., w przypadku opóźnienia płatności za trzy okresy rozliczeniowe, na sumę odpowiadającą aktualnemu zadłużeniu S (...) Spółki z o.o. z siedzibą w Z. wobec (...) na dzień wypełnienia weksla. Wobec braku zapłaty przez pozwaną Spółkę wymagalnych zobowiązań powódka wypełniła weksel na kwotę 160.005,52 zł i wezwała pozwanych do zapłaty tej kwoty w terminie do dnia 6 listopada 2014 r., czego pozwani nie uczynili. Na dochodzoną pozew kwotę składa się należność główna w wysokości 128.886,54 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 14.974,24 zł i 16.144,74 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany S. S. wnosił o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany S. S. zarzucił, że nie ma legitymacji procesowej biernej w niniejszej sprawie, że nie odpowiada solidarnie z S (...) Spółką z o.o. wobec powódki w zakresie roszczeń dochodzonych pozewem, że podpisując weksel w celu zabezpieczenia wykonania zobowiązań wynikających z umowy ani on, ani P. K. nie składali oświadczeń woli w imieniu własnym, a jedynie w imieniu spółki, którą reprezentowali, co wynika z ich funkcji w tej spółce wskazanych przy ich podpisach. Nadto zarzucił, że weksel na podstawie którego powódka dochodzi roszczeń jest nieważny, gdyż nie wskazano w nim wystawcy tj. ani w pieczęciach, ani w podpisach członków zarządu nie wskazano nazwy firmy, w imieniu której działali i w imieniu której weksel został wystawiony, co uniemożliwia jej identyfikację i czyni weksel nieważnym.

W piśmie z dnia 27 kwietnia 2016 r. powódka podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Podniosła, że treść zobowiązania wekslowego ustala się na podstawie tekstu weksla, uwzględniając treść oświadczenia woli zawartego w dokumencie wekslowym. Zdaniem powódki, brak wskazania na wekslu przy podpisie osoby fizycznej instytucji, którą reprezentuje oznacza, że to ona ponosi odpowiedzialność wekslową oraz że niezbędnym elementem zobowiązania wekslowego, nie jest odpowiednia treść pieczęci firmowej zobowiązanego będącego osobą prawną, gdyż podmiot ten może być również określony przez inne oznaczenie umieszczone na wekslu.

Na rozprawie w dniu 11 maja 2016 r. powódka, jak i pozwany S. S. podtrzymali swoje dotychczasowe stanowiska procesowe.

Pozwana S (...) Spółka z o.o. jak i P. K. nie wnieśli odpowiedzi na pozew, nie stawili się także na termin rozprawy i nie zajęli stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 grudnia 2012 r. powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. reprezentowana przez członków zarządu - A. P. i K. D. zawarła z S (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. reprezentowaną przez P. K. (prezesa zarządu) oraz S. S. (wiceprezesa zarządu) umowę nr (...) o udostępnienie infrastruktury kolejowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów (...). Zgodnie z treścią tej umowy S (...) Sp. z o.o. w zamian za udostępnienie przez (...) infrastruktury kolejowej, zobowiązana była do uiszczania powódce określonych w umowie opłat.

Wierzytelności powódki wynikające z wykonywania ww. umowy zostały zabezpieczone wekslem własnym in blanco wystawionym przez S (...) Spółkę z o.o. z siedzibą w Z.. Weksel został podpisany przez P. K. (prezesa zarządu) i S. S. (wiceprezesa zarządu) działających w imieniu pozwanej Spółki z tym, że w treści weksla nie wskazano nazwy jej

firmy ani innych danych, które w jakikolwiek sposób by ją identyfikowałyby. Według deklaracji wekslowej z dnia 10 grudnia 2012 r. weksel mógł być wypełniony przez powódkę w każdym czasie do dnia 31 grudnia 2014 r., na sumę odpowiadającą wartości roszczeń z tytułu ww. umowy łącznie z odsetkami i kosztami powstałymi w związku z realizacją umowy oraz zaopatrzonej datą płatności, klauzulą „bez protestu” oraz „nie na zlecenie”. Wypełniając weksel, powódka zobowiązana była zawiadomić pozwaną Spółkę listem poleconym na adres wystawcy przynajmniej na 7 dni przed terminem jego płatności.

Dowody: umowa z dnia 4 grudnia 2012 r. k. 35 – 42; weksel in blanco k. 33, deklaracja wekslowa k. 34.

Powodowa Spółka wystawiała pozwanej Spółce faktury VAT za świadczone usługi w ramach umowy o nr (...). S (...) Spółka z o.o. nie regulowała swoich zobowiązań terminowo, wobec czego powódka wystawiła jej w dniu 01 lutego 2014 r., notę odsetkową na kwotę 14.974,24 zł. Pozwana Spółka zaprzestała regulować swoje zobowiązania.

Pismem z dnia 28 lutego 2014 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty wynagrodzenia wynikającego z umowy łączącej strony procesu i wystawionych faktur w łącznej wysokości 128.886,54 zł oraz skapitalizowanych odsetek ustawowych od należności zapłaconych po terminie płatności w łącznej wysokości 14.974,42 zł, tj. łącznie kwoty 143.860,78 zł, a także dalszych odsetek ustawowych od kwoty głównej. Wezwanie to zostało doręczone pozwanej Spółce w dniu 6 marca 2014 r. Pozwana Spółka nie uiściła ww. kwoty.

W uwagi na nieuiszczenie przez pozwaną ww. kwoty wskazanej w wezwaniu o zapłaty powódka wypełniła weksel własny in blanco przez wpisanie daty i miejsca jego wystawienia (24 października 2014 r., W.), miejsca i terminu płatności (6 listopada 2014 r., W.) oraz kwoty należności (160.005,52 zł).

Następnie pismem z dnia 24 października 2014 r., powódka poinformowała S (...) Spółkę z o.o. z siedzibą w Z. o wypełnieniu powyższego weksla i wezwała ją do zapłaty ww. kwoty w terminie do 6 listopada 2014 r. jednocześnie informując, że w przypadku nieuiszczenia tej kwoty, sprawę skieruje do Sądu. Pismo to zostało wysłane na adres siedziby S (...) Spółki z o.o. wskazany w deklaracji wekslowej. Zostało jednak zwrócone do nadawcy z adnotacją „adresat wyprowadził się”. Pozwana Spółka nie ujawniła w KRS aktualnego adresu swojej siedziby.

Na dzień wykupu weksla (6 listopada 2014 r.) zobowiązanie S (...) Spółki z o.o. z siedzibą w Z. z tytułu realizacji umowy nr (...) o udostępnienie infrastruktury kolejowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów (...) w zakresie należności głównej wyniosło 128.886,54 zł (faktury VAT nr: (...), (...)) oraz skapitalizowane odsetki do dnia 24 października 2014 r. w wysokości 14.974,24 zł i 16.144,74 zł.

Z dniem 14 października 2014 r., pozwani P. K. i S. S. zostali odwołania z funkcji członków zarządu pozwanej Spółki.

Dowód: weksel k. 33; deklaracja wekslowa 34; umowa nr (...) o udostępnienie infrastruktury kolejowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów (...) k. 35 – 42; pismo z 24.10.2014 r. z dowodem doręczenia k. 43 – 46; weksel k. 44; faktury VAT, wezwania do zapłaty z dowodami nadania i doręczenia k. 47 – 97; dokumenty wewnętrzne pozwanej Spółki k. 148 – 150.

W związku z tym, że pozwana Spółka nie uiściła powódce ww. kwoty w wyznaczonym terminie, wniosła ona do Sądu pozew, który zapoczątkował postępowanie w niniejszej sprawie.

Dokonując powyższych ustaleń i mając je na uwadze Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie niesporne było to, że powódkę i pozwaną Spółkę łączyła umowa nr (...) o udostępnienie infrastruktury kolejowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów (...), jak również i to, że powódka wykonywała tą umowę nie otrzymując uzgodnionego wynagrodzenia.

Sporne było zaś to, czy weksel na podstawie którego powódka domaga się zapłaty jest ważny, czy pozwani ad 2 i 3 byli zobowiązani do zapłaty z weksla, czy posiadają legitymację procesową bierną ewentualnie, czy powódce przysługuje dochodzone pozwem roszczenie na podstawie stosunku podstawowego tj. ww. umowy.

Sąd przyznał moc dowodową wszystkim dowodom z dokumentów zgromadzonym w niniejszej sprawie, uznając, że stanowią one pełnowartościowy materiał dowodowy. Autentyczność i wiarygodność tych dokumentów nie była bowiem przez strony kwestionowana. Strony dokonały jedynie odmiennej oceny dowodów z dokumentów w postaci weksla i deklaracji wekslowej, w zależności od podnoszonych twierdzeń i zarzutów. Takie stanowisko stron procesu, w ocenie Sądu, nie miało jednak wpływu na autentyczność i wiarygodność tych dowodów. Pozostałe dokumenty nie były kwestionowane w jakimkolwiek stopniu.

Powództwo zasługiwało na częściowe na uwzględnienie w stosunku do pozwanej Spółki. W odniesieniu zaś do pozwanych P. K. i S. S. było całkowicie niezasadne, wobec czego zostało oddalone.

Istota zobowiązania wekslowego polega na tym, że wystawca zobowiązuje się do zapłaty w charakterze dłużnika głównego kwoty wskazanej w wekslu, a jego odpowiedzialność jest niezależna od jakichkolwiek czynności zachowawczych. Zobowiązanie wystawcy jest abstrakcyjne, bezwarunkowe, pieniężne i sformalizowane w zakresie dokumentu weksla.

Weksel in blanco zawiera zobowiązanie wekslowe, gdy wystawca złoży na nim swój podpis w zamiarze zaciągnięcia zobowiązania wekslowego. Z chwilą uzupełnienia weksla in blanco zgodnie z wolą wystawcy i w sposób nadający mu cechy weksla własnego staje się on wekslem zupełnym. Jednakże zobowiązanie z poprawnie uzupełnionego weksla istnieje od chwili złożenia na nim podpisu, a nie dopiero od chwili uzupełnienia weksla (por. wyrok SN z dnia 4 czerwca 2003 r., I KKN 434/01, LEX nr 137623; postanowienie SA w Poznaniu z 14 listopada 2003 r., II AKz 835/03, Wokanda 2004, nr 5, s. 43). Mimo tego, dopóki weksel in blanco nie zostanie uzupełniony w sposób nadający mu cechy weksla, osoby podpisane na wekslu in blanco nie mogą być traktowane jako zobowiązane wekslowo (por. wyrok SN z dnia 20 listopada 1930 r., Rw. III 1445/30, PS 1931, poz. 486). Weksel in blanco musi zawierać co najmniej podpis wystawcy weksla własnego. Oprócz tego mogą znajdować się jeszcze inne elementy wymagane przez prawo wekslowe dla ważności weksla, np. data wystawienia weksla, co pozwala przede wszystkim ocenić, czy np. wystawca miał prawo do skutecznego zaciągania zobowiązań wekslowych, bądź czy istniał remitent.

Z chwilą wystawienia weksla in blanco i wręczenia go remitentowi następuje zawarcie porozumienia między wystawcą weksla, a osobą, której ten weksel zostaje wręczony. Porozumienie takie jest umową zawieraną między odbiorcą weksla, a wystawcą weksla, na podstawie której dochodzi do powstania zobowiązania z weksla in blanco. Skutkiem zawarcia porozumienia i wydania tego weksla jest powstanie po stronie wierzyciela uprawnienia do wypełnienia weksla zgodnie z warunkami określonymi w porozumieniu, a po stronie wystawcy – obowiązek zapłaty sumy wekslowej na podstawie uzupełnionego dokumentu weksla. Artykuł 10 prawa wekslowego nie wymaga żadnej szczególnej formy takiego porozumienia wekslowego. Może być więc ono zarówno pisemne, jak i ustne, może zostać osiągnięte w sposób wyraźny lub dorozumiany (wyr. SN z dnia 28 maja 1998 r., III CKN 531/97, OSN 1999, nr 1, poz. 13; z 23 października 2001 r., I CKN 19/01, LEX nr 52712; wyrok SA w Warszawie z dnia 19 listopada 1999 r., I ACa 775/99, OSA 2001, z. 7–8, poz. 37). Ponieważ porozumienie jest umową, musi określać wzajemne prawa i obowiązki stron umowy. Prawo wekslowe nie określa, jaka powinna być jego treść. Ma zatem zastosowanie ogólna zasada wyrażona w art. 353¹ k.c., zgodnie z którą strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego (I. Heropolitańska, Prawo wekslowe i czekowe, Praktyczny komentarz, LEX 2011). Powszechnie jednak przyjęte jest, że w deklaracji należy oznaczyć wierzytelność, którą zabezpiecza weksel np. przez podanie rodzaju umowy, na zabezpieczenie której wręczany jest weksel, daty jej zawarcia, numeru. Przede wszystkim należy precyzyjnie określić przypadki, w których weksel in blanco może zostać uzupełniony. Konieczne jest także określenie, kiedy weksel może być uzupełniony oraz wskazanie kwoty, na którą weksel może być wypełniony. Możliwe jest oznaczenie tej kwoty przez wskazanie konkretnej sumy lub przez jej opisanie. W deklaracji należy również określić

rodzaj terminu płatności, jakim weksel może być opatrzony. Dopuszczalne jest także umieszczenie w treści deklaracji upoważnienia do wpisania na wekslu "terminu płatności według uznania wierzyciela".

Wymagania, które musi spełniać dokument, aby mógł być uznany za weksel własny, zostały określone w art. 101-103 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 r. - Prawo wekslowe (Dz.U. Nr 37, poz. 282 - dalej "Pr.weksl."). Niezbędne cechy weksla własnego określa art. 101 pkt 1-7 Pr.weksl., przy czym brak w dokumencie jednej z tych cech skutkuje na podstawie art. 102 Pr.weksl. tym, że dokument taki nie jest uważany za weksel własny, wyjąwszy brak oznaczenia terminu płatności lub miejsca wystawienia; pominięcie tych elementów, chociaż wymaganych w art. 101 pkt 3 i 6 Pr.weksl., nie pozbawia dokumentu charakteru weksla własnego. Wynika z tego, że pozostałe wymienione w art. 101 Pr.weksl. elementy stanowią niezbędne składniki dokumentu przesądzające traktowanie go jako weksel własny. Należy do nich także podpis wystawcy weksla przewidziany w art. 101 pkt 7 Pr.weksl.

Dokonując oceny spełniania przez dokument wymagania określonego w art. 101 pkt 5 Pr.weksl., tj. oznaczenia nazwiska osoby, na której rzecz lub na której zlecenie zapłata ma być dokonana, Sąd Najwyższy uznał, że oznaczenie remitenta przez podanie nazwy przedsiębiorcy niestanowiącej jego firmy skutkuje nieważnością weksla (wyrok z dnia 9 maja 2012 r., V CSK 258/11, OSNC 2013, nr 1, poz. 9). Przyjął również, że choć Prawo wekslowe nie zawiera przepisu wskazującego na prawidłowe i wystarczające określenie osoby prawnej będącej trasatem lub remitentem, to trzeba posłużyć się przepisami ogólnymi prawa cywilnego o osobach prawnych, które wymagają, by firma, pod którą działa osoba prawna, zawierała element obligatoryjny w postaci określenia jej formy prawnej. Brak w oznaczeniu na wekslu osoby remitenta takiego niezbędnego obligatoryjnego elementu jego firmy, tj. podania formy prawnej "spółka z ograniczoną odpowiedzialnością", skutkuje nieważnością weksla.

Należy jednak zauważyć, że ustawodawca odmiennie określa wymagania formalne weksla własnego w art. 101 pkt 5 i 6 Pr.weksl., a odmiennie w art. 101 pkt 7 Pr.weksl. Bardziej kategorycznie ujęte są wymagania polegające na oznaczeniu w wekslu własnym remitenta oraz daty wystawienia weksla, aniżeli obowiązek opatrzenia dokumentu podpisem wystawcy weksla. O ile ustawowa przesłanka oznaczenia osoby prawnej będącej remitentem wymaga posłużenia się firmą osoby prawnej z uwzględnieniem art. 43⁵ § 1 i 2 k.c., o tyle obowiązek zamieszczenia podpisu wystawcy weksla nie wskazuje na konieczność równie precyzyjnego określenia wystawcy weksla będącego osobą prawną, a więc z uwzględnieniem w tym dokumencie wszystkich, określonych w art. 43⁵ § 2-4 k.c., niezbędnych elementów jego firmy. Nie oznacza to jednak, że brak wszystkich elementów nazwy firmy osoby prawnej jest prawidłowe skutkuje nieważnością weksla wystawionego w imieniu osoby prawnej o ile ze złożonego podpisu lub innego oznaczenia wynika, że został on wystawiony w imieniu bliżej nieokreślonej osoby prawnej.

Podpis wystawcy weksla będącego osobą prawną wymaga takiego jej oznaczenia, aby możliwe było dokonanie oceny, że osoba prawna wystawiła weksel z zachowaniem przewidzianych dla niej reguł reprezentacji. Konkretyzacja więc nazwy bądź formy prawnej osoby prawnej, będącej wystawcą weksla, jako obligatoryjnego elementu jej firmy (art. 43⁵ § 2 k.c.), jest niezbędna, Sposób spełnienia tego celu w zakresie jej formy organizacyjnoprawnej nie musi się realizować wyłącznie bezpośrednio w brzmieniu tekstu weksla.

W wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 28 lutego 2005 r. wydanym w sprawie I ACa 1554/04 Sąd ten wskazał, że podmioty niebędące osobami fizycznymi powinny posługiwać się w obrocie wekslowym nazwą (firmą) w takim brzmieniu, w jakim została ujawniona w rejestrze. Użycie skrótu, który może wprowadzać wątpliwości co do osoby remitenta w obrocie wekslowym, czyni weksel nieważnym. Oznaczenie zatem wystawcy na wekslu przy użyciu skróconej nazwy firmy osoby prawnej bądź skróconej jej formy organizacyjnoprawnej należy uznać za dopuszczalne.

W uchwale z dnia 10 października 2013 r., wydanej w sprawie III CZP 54/13 Sąd Najwyższy wskazał, że nie jest nieważny weksel własny wystawiony przez osobę prawną oznaczoną z pominięciem określenia jej formy prawnej, ale z podaniem numeru w Krajowym Rejestrze Sądowym. Weksel nie musi zatem zawierać określenia formy prawnej prowadzenia działalności przez wystawcę, czy to w pełnym, czy skróconym brzmieniu, czy w końcu przez wskazanie choćby obok nazwy finezyjnej numeru pod którym podmiot ten zarejestrowany został w KRS. Aby był ważny, wystarczy zatem, że podany jest jego numer w Krajowym Rejestrze Sądowym (KRS). Brak jednak tych danych, albo w ogóle

niewskazanie w wekslu nazwy firmy osoby prawnej w imieniu której weksel został wystawiony, przy zastrzeżeniu, że z treści weksla wynika w jakikolwiek sposób, że został wystawiony w imieniu bliżej nieoznaczonej osoby prawnej czyni go nieważnym, gdyż nie można na jego podstawie ustalić podmiotu w imieniu którego został wystawiony.

Podpis osoby prawnej na wekslu musi zatem zawierać obok własnoręcznego podpisu osoby która w imieniu tej osoby wystawiła weksel, pełne dane firmy tej osoby prawnej, albo skróconą jej wersję ujawnioną w KRS, albo w końcu nazwę finezyjną i oznaczenie numeru pod którym osoba ta została zarejestrowana w KRS, co umożliwi ustalenie jej formy organizacyjnoprawnej. Oznaczenie nazwy firmy tej osoby nie musi być ona napisane własnoręcznie, może być wyciśnięte stemplem (jest to praktyka ta jest powszechnie stosowana), napisane maszynowo, wydrukowane lub w inny sposób odwzorowane na wekslu. Własnoręczne muszą być zatem tylko podpisy osób umocowanych do podpisywania weksli w imieniu osoby prawnej. W przypadku osób prawnych podpisy ich przedstawicieli powinny być złożone pod stemplem firmowym (oznaczeniem nazwy firmy). Wymogi te są niezbędne, gdyż z weksla obligatoryjnie i jednoznacznie musi wynikać, kto jest zobowiązany do zapłaty weksla. Nie zobowiązuje wekslowo osoby reprezentowanej podpisanie weksla przez osoby wchodzące w skład organu osoby prawnej bez nazwy firmy w imieniu której osoby te działają, albo w brzmieniu odmiennym od tej nazwy.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że weksel złożony do akt sprawy przez powódkę nie zawiera żadnego oznaczenia podmiotu w imieniu którego został wystawiony – podpisany przez poszczególne osoby, mimo, że przy własnoręcznych podpisach pozwanych ad 2 i 3 wskazano, że działają oni jako członkowie zarządu a zatem nie w imieniu własnym, a bliżej nieokreślonej osoby prawnej bądź innego podmiotu. W konsekwencji na podstawie weksla nie można określić wystawcy weksla, co de facto czyni go nieważnym. Powyższego nie zmienia to, że obok danych personalnych i własnoręcznych podpisów osób, które złożyły na nim własnoręczne podpisy, wskazano dodatkowo funkcje, jakie osobny te pełniły w podmiocie w imieniu którego wówczas działały, skoro na ich podstawie nie można określić tego podmiotu. De facto powódka nie mogła skutecznie domagać się uwzględnienia powództwa w stosunku do pozwanej Spółki na podstawie ww. nieważnego weksla. Także pozwani ad 2 i ad 3 nie ponoszą odpowiedzialności na podstawie ww. wekslu, gdyż z jego treści wynika, że nie działali oni przy podpisywaniu tego weksla w imieniu własnym, a jako członkowie zarządu osoby prawnej, której nazwa firmy nie została wskazana w treści weksla. W konsekwencji powódka nie mogła skutecznie domagać się uwzględnienia powództwa na podstawie weksla skoro był on nieważny, gdyż nie zawierał oznaczenia wystawcy weksla w imieniu którego został wystawiony. Powyższego nie zmienia fakt sporządzenia deklaracji wekslowej z której wynika, że wystawcą weksla była pozwana Spółka. Weksel i deklaracja wekslowa to dwa różne dokumenty. Deklaracja wekslowa nie może stanowić uzupełnienia weksla i tym samym konwalidować jego braków formalnych. Wynika z niej przy tym także i to, że pozwani ad 2 i ad 3 nie mieli być wystawcami weksla, nie zamierzali zaciągnąć takiego zobowiązania, zaś z weksla, że takiego zobowiązania w ogóle nie zaciągnęli, skoro jak już wskazano obok ich podpisów i danych personalnych wskazano funkcje w zarządzie osoby prawnej niewskazanej w wekslu. Gdyby funkcji tych nie wskazano pozwani ad 2 i 3 co do zasady mogliby ponosić odpowiedzialność wekslową o ile złożyliby na nim podpisy w zamiarze zaciągnięcia zobowiązania wekslowego, a tak się nie stało skoro nie mieli oni zamiaru zaciągać zobowiązania wekslowego w imieniu własnym, czemu przeczy choćby ww. deklaracja wekslowa tj. temu, że pozwani ad 2 i 3 mieli być równoległymi wystawcami obok osoby prawnej w imieniu której działali.

Przy ustalaniu, kto jest zobowiązanym z weksla, nie dopuszcza się interpretacji woli stron wg art. 65 k.c., niedopuszczalne jest zatem wywodzenie tego, kto i w jakim charakterze się podpisał na wekslu, wbrew treści weksla, np. w oparciu o deklarację wekslową. Dla oceny, kto jest wystawcą weksla i kto zaciągnął zobowiązanie wekslowe istotny jest fakt, czyj podpis został umieszczony pod treścią weksla i w jakim charakterze osoba składająca podpis występuje.

Niezasadność roszczeń powódki na podstawie weksla i deklaracji wekslowej nie przesądzała niezasadności jej roszczeń wobec pozwanej Spółki na podstawie stosunku podstawowego – art. 353 k.c. W pozwie obok weksla powódka powołała się równolegle na ten stosunek oraz zaoferowała dowody w postaci dokumentów (umowa, faktury, wezwania do zapłaty z dowodami nadania do pozwanej Spółki) z których wynika, że jej roszczenie jest uzasadnione, co do kwoty głównej 128.886,54 zł łącznie z odsetkami ustawowymi od tej kwoty od dnia 07 listopada 2014 r., do dnia zapłaty tj.

od kolejnego dnia po dniu kapitalizacji odsetek, zgodnie z żądaniem zawartym w podziwieniu, a także skapitalizowanych odsetek za opóźnienie (art. 481 k.c.) tj. w zakresie kwot 14.974,24 zł i 16.144,74 zł i dalszych ustawowych odsetek od tych kwot z tym, że od dnia wytoczenia o nie powództwa, o czym stanowi art. 482 § 1 k.c., a nie od dnia następnego po ich kapitalizacji, czy innego wskazanego przez powódkę. Skoro pozew został wytoczony w dniu 11 czerwca 2015 r., to odsetki ustawowe od skapitalizowanych odsetek należą się powódce od tego dnia do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie tj., co do odsetek ustawowych od kwot 14.974,24 zł i 16.144,74 zł od dnia 07 listopada 2014 r., do dnia 10 czerwca 2015 r., powództwo w stosunku do pozwanej Spółki było niezasadne, wobec czego zostało oddalone.

Powódki nie łączył z pozwanymi ad 2 i ad 3 żaden stosunek zobowiązaniowy w tym umowa nr (...) o udostępnienie infrastruktury kolejowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów (...) w konsekwencji czego nie mogła być ona podstawą ich odpowiedzialności wobec powódki. Pozwani ad 2 i ad 3 nie posiadali zatem w niniejszej sprawie legitymacji procesowej biernej do występowania w charakterze pozwanych niezależnie od podstawy faktycznej i prawnej wskazanej przez stronę powodową. Powództwo wobec pozwanych ad 2 i ad 3 nie było zasadne i jako takie zostało oddalone.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w pkt 1 i 2 sentencji wyroku, przy czym wyrok w stosunku do pozwanej Spółki i pozwanego P. K. jest wyrokiem zaocznym wydanym na podstawie art. 339 k.p.c. z uwagi na to, że ww. pozwani nie stawili się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie wnieśli odpowiedzi na pozwie i nie zajęli stanowiska w sprawie.

O kosztach procesu Sąd rozstrzygnął w oparciu art. 98 k.p.c. art. 100 k.c. oraz § 6 pkt 6 w zw. z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 490) zasądzając od pozwanej Spółki, która przegrała niniejszy proces w przeważającej części (wygrała go jedynie w zakresie części odsetek ustawowych od skapitalizowanych odsetek od dnia 7 listopada 2014 r., do dnia 10 czerwca 2015 r., a zatem w zakresie, który nie miał wpływu ani wps, ani na opłatę od pozwu, ani wysokość wynagrodzenia pełnomocnika procesowego powódki) całe koszty procesy tj. łącznie kwotę 11.618,00 zł, na którą składają się kwoty: uiszczona przez powódkę opłata od pozwu w wysokości 8.001,00 zł, 3.600,00 stanowiącą wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powódki – radcy prawnego oraz 17,00 zł stanowiącą opłatę skarbową od udzielonego pełnomocnictwa procesowego. Jednocześnie w stosunku do pozwanego S. S. powódkę należało uznać za stronę przegrywającą proces w całości, wobec czego Sąd zasądził od powódki na jego rzecz łącznie kwotę 3.617,00 zł, na którą składają się kwoty: 3.600,00 stanowiącą wynagrodzenie pełnomocnika procesowego tego pozwanego – radcy prawnego oraz 17,00 zł stanowiącą opłatę skarbową od udzielonego pełnomocnictwa procesowego.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w pkt 3 i 4 sentencji wyroku.

Wobec wydania wyroku zaocznego w stosunku do pozwanych S (...) Spółki z o.o. z siedzibą w Z. uwzględniającego powództwo w części na podstawie art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c. wyrokowi w pkt 1 i 3 nadano rygor natychmiastowej wykonalności, orzekając jak w pkt 5 sentencji wyroku.

Zarządzenie: (...)